

NIGERIA

Exc.MI P. D. PATRICII I. KELLY
Episcopi Urbis Beninensis (Benin City)

Eminentissime Domine,

Iam recepi vestram epistolam N. 1 C/59-220 (bis) diei 21 martii 1960, et hic submitto vota quae volo tractari in Concilio Oecumenico.

1. Petitur ut secundum can. 1125 Constitutio Romani Pontificis S. Pii V applicetur sine necessitate ulla interpellationis in terris Missionum dummodo obtineatur ratio principalis constitutionis, nempe ut durissimum sit polygamo se separare ab uxore qua cum vivit et quae cum ipso baptizatur.

Si petitio concedi non potest ut supra saltem petitur ut concedatur cum hac restrictione: « sed si sine interpellatione prima et legitima uxor sponte declaret se velle baptizari aut iam baptizata sit non est locus applicationi constitutionis. Cf. Vromant, *De Matrimonio*, Editio 1952, tit. 1, cap. VI, nn. 344, 345, 345 (ii) et 345 (iii). Cum applicatione Constitutionis Romani Pontificis sine ulla restrictione multi pagani baptizarentur qui secus vix umquam baptizari possint.

2. Petitur ut permittatur congregationi recitare, elata voce, sive cum catechista ductore sive non, orationes Missae in lingua vernacula dum sacerdos easdem orationes recitat latine ab initio Missae ad Praefationem inclusive et rursus a Pater Noster usque ad finem. In congregatione ubi fere omnes sunt illitterati nulla alia via existit qua partem activam in Sancto Sacrificio Missae sumere possint nisi recitent Rosarium Virginis Mariae et recitare Rosarium vix dici potest participatio in Missa.

3. Pro constituendo tribunali primae instantiae pro causis matrimonialibus in locis Missionum requiritur ut renovetur et permanenter detur concessio Sacrae Congregationis de Sacramentis (Num. Prot. 2534/33). Difficillimum est procurare plenum tribunal iudicum secundum C.I.C. hic in locis Missionum.

Reverentiae Tuae humilis in Christo servus

✠ PATRICIUS I. KELLY
Episcopus Urbis Beninensis

Exc. MI P. D. IACOBI MOYNAGH

Episcopi Calabarensis (Calabar)

Calabar, 24 septembris 1959

Eminentissime Princeps,

Pergratum est mihi haec significare Eminentiae Tuae de aliquibus quae in futuro Concilio tractari debent:

1. *De necessitate urgenti mobilitandi vires Ecclesiae ad propagationem Fidei in terris missionariis:*

Omnes laborantes in missionibus roborati et confirmati sunt et petitionibus auxilii et litteris encyclicis Augustissimorum Pontificum in hoc xx saeculo, sed praesertim (quantum ad has missiones Africanas) in Enc. *Fidei Donum* Sanctissimi Patris Nostri felicitis memoriae Pii XII.

Nos in missionibus Africanis admirati sumus in eodem documento claritatem expositionis status Ecclesiae temporibus nostris. Valde notabile autem erat huius documenti urgens loquendi genus. Constat enim, in missione Ecclesiae Verbum Salutis praedicandi omnibus hominibus, opus esse celeritate urgenti. Dies enim hodiernus est dies celeritatis in itinere, in communicatione facili idearum per radiotelephoniam instrumentumque televisificum, et in investigationibus materialibus scientificisque.

2. *De necessitate administrationis centralis virorum rerumque in Missionibus:*

Videtur nonnullis nostrum, talia auspicia ruminatis, quod in Ecclesia ipsa oportet nos habere efficaciorum administrationem centram, quo possit Ecclesia celerius instruere immensas copias suas in sublevando angustias regionum Africae, M. Americae, Asiae, etc.

Exempli gratia, in multis regionibus Africae fundamenta Ecclesiae iacta sunt et vita christiana crescere incepit; floritio autem vitae Ecclesiae, sine obtemperazione celere terrarum seniorum Catholicarum, graviter tardabitur.

Nobis videtur, Eminentia Tua, quod in antiquioribus terris Catholicis duplicatio operum saepe obtinet — communitates religiosas interdum se exercent in ministerio pastoralis de cuius excellentia nemo dubitat, sed cuius perfunctionis bene capax est clerus dioecesanus — interdum communitates religiosas occupantur in litteris quas iam susceperunt similes communitates.

In agris autem Domini instantes sunt necessitates quibuscum nequit missionarius certare — inopia operariorum peritorum in imprimendo, in radiotelephonia, et in invento televisifico — inopia magistrorum in Universitatibus et scholis superioribus — inopia theologorum et canonistarum — inopia domorum spiritualium exercitiorum necnon moderatorum pietatis pro clero, religiosis et coadiutoribus laicis — inopia institutorum caritatis pro pauperibus infirmisque — atque summa inopia monasteriorum conventuumque contemplativorum per quos vita contemplativa neophytis Christianis introducat.

Quae opera omnia, etsi gradatim se evolvere in missionibus possint, tardissime tamen hoc facient. Talem evolutionem si exspectemus, valedixerimus tempori opportuno.

Videtur quod Ecclesiae opus sit administratione coordinanti, ad copias communicandas virosque peritos quam celerrime dirigendos in agros Domini vel maxime tempestivos vel maxime auxilio egentes.

Possit haec administratio esse sub forma congregationis dirigentis, sub cura Sancti Patris, opes universae Ecclesiae ad loca indigentissima.

Revera tale auxilium ipsa regimina civilia proposuerunt pro terris minus progressis, in modo materiali. Habetur nempe Bancum Supranationale ad nationes minus progressas amplificandas in regionibus retardatis — Organisatio cibi sanitatisque ad sublevationes similes faciendas.

Nonne possibile est quod Ecclesia, consimilem administrationem centralem possidens, possit facilius dirigere partibus eius debilioribus immensa robustiorum regionum Catholicorum subsidia? Ad hoc videtur quod organisationes laicorum quae hodie tanta temptant in terris Catholicis, possint ad terras missionarias dirigi, concomitante zeli Catholicorum augmentatione nostris in patriis.

3. *De fructibus ulterioribus quae emanabunt e tali mobilisatione:*

Non solum distributio sapientior adiuventi magnam afferret utilitatem missionibus Ecclesiae, sed etiam nova suprascriptae administrationis functio, expedita accelerataque, clare demonstrabit mundo unitatem Ecclesiae, et — nunc cum antiqua separatio nationum paulatim forte evanescere videtur — exemplificabit omnibus authenticam omnes inter homines et nationes unitatis fontem.

Volens interim omnem benedictionem benevolentiamque Eminentiae Tuae Commissionique Pontificali,

Adsumus, Eminentiae Tuae servus humilis in Christo,

✠ IACOBUS MOYNAGH
Episcopus Calabarensis

3

Exc.MI P. D. RICHARDI FINN
Episcopi Ibadanensis (Ibadan)

September 8, 1959

Your Eminence,

With reference to Letter Prot. No. I C/59-611 of 18th June, 1959, I wish to state that I am on leave from my diocese and have spent some weeks in hospital in London and I am still undergoing treatment.

It has, therefore, been impossible for me to reply to the above letter and I ask Your Eminence to please hold me excused.

With sentiments of filial respect,

I am,
 Yours respectfully in our Lord,

✠ RICHARD FINN
Bishop of Ibadan

4

Exc.MI P. D. IOANNIS REDDINGTON
Episcopi Iosensis (Jos)

Jos, 20th April, 1960.

Eminence,

I send you herewith the points I have for consideration by the Ecumenical Council:

1. Ut extensio privilegii paulini exploretur, in integrum redigatur, clarificetur et, in quantum potest, ut extendatur.
2. Ut in Missa, lingua vernacula a sacerdote utatur usque ad Canonem.
3. Ut breviarium lingua vernacula recitetur.

I am, Eminence,
 Most respectfully yours, in Our Lord,

✠ JHON REDDINGTON
Bishop of Jos

5

EXC. MI P. D. IOANNIS McCARTHY

Episcopi Kadunaënsis (Kaduna)

Kaduna, die 23 aprilis 1960

Eminentia,

Pergratum est mihi commissioni suprascriptae aliqua ad praxim pastoralem et ad res generatim liturgicas pertinentia subicere:

De lingua liturgica.

Quo fideles in terra missionaria, melius intellegentes quae agantur, maiore cum studio actionibus sacris intersint, suadendum videtur ut praesertim in iis quae sequuntur regionis linguae usus sit:

a) In lectionibus quarum finis est fidelium instructio, ita quidem ut, nulla praevia lectione latina, haec populo immediate fiant.

b) In salutationibus fidelium et sacerdotum ad invicem et orationibus pro invicem.

c) In hymnis et canticis populi.

In sermone vulgari utendo maiore libertate desideramus ita ut, ubi locorum plures linguae, omnibus vero una communis vigeat (lingua gallica), ad maiores fructus pastorales percipiendos, sacerdos aut lector aut populus pro frequentiore sua huius linguae consuetudine, tum ista tum illa uti possit.

Multis enim in Nigeria Septentrionalis partibus, in oppidis anglice, ruri vero lingua Hausa, lingua omnibus tribubus cognita, instructio et concionatio fiunt et confessiones excipiuntur, et itaque permissionem his linguis extensius utendi petimus. Bene notandum vero nos haud quaquam velle sermonem latinum, praesertim in Missa, tamquam sermonem liturgicum abolere, sed quo spectatis loci conditionibus effectus missionarius amplior expectandus esset, his tantum in actionibus sacris extensioem usum sermonum vulgarium nos desiderare quarum in partem populus veniat.

Hodie multis in Nigeria Septentrionalis regionibus maioris et humanioris gentis imprimis Hausarum sermo minorum gentium succedit sermonibus adeo modernarum vocum egestate laborantibus ut nonnisi maxima cum difficultate populus in iis doceri possit.

De Missa.

Liceat fidelibus Ordinarii Missae partes hucusque latine cantatas, necnon *Asperges* et *Vidi Aquam*, non autem ulla verba Canonis ab

Hanc Igitur usque ad Pater Noster exclusive, sermone vel sermonibus ab Ordinario loci determinatis cantare.

In Missa Catechumenorum denuo ad catechesim impertiendam instituta celebrans in plano adversus populum stet, et omnia ab eo, vel nesciente eo populi sermonem, a lectore ab ecclesiastica auctoritate rite comprobato legantur.

Lectiones, cantus, responsoria a sacris ministris, a choro aut a lectoribus dicta aut cantata a celebrante iteranda non sint.

Numerus pericopum augeri possit ita ut, mutato cyclo annuali epistolarum evangeliorumque in cyclum maiorem, puta quadriennem, sacrae scripturae thesauri fusius impertiantur.

Videtur etiam missionariis opus esse privilegio alias lectiones temporis locique conditionibus accomodatas deligendi.

In locum cantuum Missae priorum perpetuo variantium (Introitus, Graduale, Offertorium, Communio) substituerentur cantus aut hymni cum verbis modisque musicis simplicibus qui cyclis liturgicis (paschali, pentecostali, natalitio et aliis) consonent.

Suadendum etiam ut restauretur Oratio Fidelium sermone vulgari dicenda, cum ad mentem universalis tum loci ecclesiae necnon pro bono civitatis omniumque fidelium qui Missae intersint.

Processio saltem vicaria fidelium ad altare pro offertorio foveri possit, et, quo clarius effulgeat ineuntis sacrificii liturgici symbolismus, orationes sacerdotis simplicentur, ipse vero lavando manus actionem incipiat populo interim sermone vulgari preces instar litanias cantante.

De Rituali.

Rituale Romanum semper totum textum latinum contineat sed et maximum sermonis vulgaris quo uti liceat.

Ordo Baptismi adultorum: Caeremoniae baptismi adultorum non omnes eodem tempore sed interstitiis dum hi catechumeni sint habeantur.

Quo clarius fidelibus arguatur confirmationis sacramenti character maximi momenti esse, quaedam introductoria caeremonia in dialogo cantuque sermone vulgari consistens, sacramentum conferendum praecedat et Rituali inscribatur.

Concedenda videtur etiam licentia, quam praecedat accuratissimum studium, introducendi in Rituale alicuius regionis veteres indigenarum caeremonias traditas occasione sponsalium aut matrimonii contrahendi aut sepulturae habendae necnon et mores pro tempore anni recurrentes.

De Ordine.

Pro minimo optamus ut ritu liturgico, sacrum mandatum docendi fidem, conferatur. Utilissimum vero nobis videtur paulatim ordines mi-

nones, praesertim lectoris, ad pristinum honorem sed forma hodiernis conditionibus accommodata restaurare et diaconatum denuo permanentem ut olim propriis officiis fungi.

De Sacra Hebdomada.

Ritus hebdomadae quod attinet maiorem libertatem in deligendis horis pro locis campestribus desideramus rogamusque ut, essentialibus Missae partibus exceptis, ad omnes preces sermone vulgari uti liceat.

Interim Eminentiae Tuae impensos animi sensus ex corde profiteor et saluto in Domino Tuasque preces in opus meum peto meque profiteor Eminentiae Tuae

add.mum

✠ IOANNES MCCARTHY
Episcopus Kadunaënsis

6

EXC.MI P. D. THOMAE McGETTRICK

Episcopi Ogoxiaensis (Ogoja)

Ogoja, 28 aprilis 1960

Eminentissime Princeps,

Causa veri doloris mihi tam tarde has animadversiones annexas relate ad Concilium Oecumenicum ad Eminentiam Vestram mittere.

Ratio tarditatis est absentia mea e dioecesi per aliquot menses.

Purpuram sacram summa qua par est reverentia et devotione deosculans, permaneo

Eminentiae Vestrae
humillimus in Christo

✠ THOMAS McGETTRICK
Episcopus Ogoxiaensis

De Personis

In pluribus dicionibus missionalibus magnum obstaculum progressui Ecclesiae est extrema penuria sacerdotum. Magnum proficeret Ecclesiae si sacerdotes, tum saeculares tum religiosi, e locis ubi eorum administratio non iam urgens est in dioeceses missionales transferri possint. Praesertim, antiqua et valde dotata Ordines et Congregationes sive virorum sive mulierum urgeantur domos constituere in dioecesibus missionalibus ubi

sodales magnam partem haberent in spargenda fide vera et in peragendis aliis operibus caritatis. Similiter, congregationes vitae contemplativae urgeantur domos constituere in missionibus ubi orationes sodalium et exemplum vitae interioris magnum proficeret Ecclesiae.

In aliquibus locis sodales Congregationum Religiosarum funguntur officii magistrorum scholarum etsi in eisdem locis sunt magistri laici aequae competentes. Magnum proficeret Ecclesiae si illi religiosi mitti possint in locos ubi desunt magistri scholarum, vel pecunia ad eos remunerandos desit.

In constituenda Ecclesia in missionibus, catechistae et alii praedicatores laici Evangelii magnam partem habuerunt et iam habent. Congruum esset si aliqua recognitio canonica eisdem daretur, e. g. si ordines minores eisdem, etsi nuptis, conferrentur, vel si aliqua societas specialis Praedicatorum cum quibusdam privilegiis pro eisdem conderetur.

De Sacramentis

I. Propter ingentem numerum baptizandorum in missionibus fere impossibile est caeremonias (etsi abbreviatas per rescriptum) cum decore peragere. Bonum esset si, cum plures baptizantur, omnibus sacerdotibus permitterentur uti formula pro infantibus sed dicendo in plurali pro omnibus, exceptis precibus pro unctionibus et forma Baptismi ipsa.

II. Propter eandem rationem, bonum esset si sacerdotibus, in certis conditionibus, permitti possit absolvere a peccatis, utendo forma generali, pueros sub aetatem quattuordecim, maritos et uxores.

III. Ratione defectus sacerdotum et ubi sacerdos abest, bonum esset si religiosis professis, viris et mulieribus, permitti posset S. Eucharistiam ut Viaticum administrare catholicis in statu gratiae morientibus.

IV. In certis contingentiis, sacerdotibus permitti debet Sacram Eucharistiam fidelibus administrare dum in cathedra sedent.

V. Cum hactenus perpaucae Ecclesiae in missionibus aedificatae sint bonum esset si, adhibitis debitis cautelis, Ordinariis permitti posset oratoriis mobilibus uti, una cum privilegio Sanctissimum Sacramentum toto tempore reservandi.

VI. Ut nobis apparet, baptismus in pluribus sectis acatholicis est invalidus propter defectum intentionis. Ne neo-conversi in Ecclesia Catholica damnum patiantur, presumptio stare deberet pro invaliditate eorum baptismi, nisi Ordinarius pro sua dioecesi secus declaret.

VII. Fere impossibile est, propter varias consuetudines vel istorum defectum, scire tempus quo matrimonium legitimum efficitur. Plures infideles et coetus ethnici, ut apparet, matrimonium esse unionem stabilem

non putant. Quare, conatur ut clarius definiatur matrimonium legitimum, vel dentur praesumptiones ad missionarios dirigendos in hac re difficili.

De Festis de praecepto

Frequenter, catholici patiuntur damnum ratione obligationis audiendi Missam in diebus de praecepto. Bonum esset si solemnitas et obligatio annexa his festis vel saltem aliquibus, transferri possint in proximam dominicam sequentem vel in proximam diem requiei civilis.

✠ THOMAS McGETTRICK
Episcopus Ogoiaënsis

7

Exc. MI P. D. GULIELMI R. FIELD
Episcopi Ondoënsis (Ondo)

Akure, die 7 aprilis 1960

Eminentissime Domine,

Maxime piget me et ex animo me excuso de hac longa mora responsum dandi litteris missis die 18 iunii 1959, pertinentibus ad futurum Concilium Oecumenicum. Afui a Nigeria ob ferias agendas et non redieram ante menses septembris, tempore in quo responsa expectanda erant apud Pontificiam Commissionem. Nunc autem festino ad meas sententias conferendas et ex animo spero eas esse aliquantulum utiles. In hac parte mundi missionum, occurrimus tantis problematibus attrahentibus immediatam curam — et haec videntur singulis diebus augescere — ut inclinati sumus ad oblivionem negotiorum maioris graviorisque momenti et generis pro Ecclesia in toto; quapropter meae observationes ex necessitate importabunt localem, fortasse, potius quam universalem significationem.

Hae sequentes sunt res quae magnopere attraxerunt notationem, praesertim recentioribus annis:

1. Normae admissionis ad Seminariorum Maiora debent mea sententia augeri et emphasis ponenda est aequae in studium linguarum modernarum quam classicarum. Hic prae oculis habeo praecipue Africam, in qua alumni in genere attingunt normas requisitas pro admissione Universitati tantummodo ante inchoata studia sacra. In curriculo aliqua disciplina de scientia sociali solide quoad eius principia tradenda est ut nostri sacerdotes autochtones rite praeparati sint ad exercendam auctoritatem inter suas gentes. Auctoritate ducis eo magis magisque opus est cum praesertim novae regiones, ut Nigeria, attracturae sint Statum Nationalem et — fortasse brevissimo tempore — Internationalem.

Respectu eiusdem finis et etiam certe ad perficienda intima ligamina cum Roma, corde Ecclesiae, suggeram magis magisque alumnos, candidatos ad sacerdotium, invitandos ad studia sacra absolvenda in Urbe; vel ad facienda altiora studia specialia. Probabiliter hoc secum fert necessitatem extensionis praesentium collegiorum in Urbe ad complendas habitationes pluribus alumni. Mihi persuasum est quod qua plures essent candidati qui frequentant cursus in Urbe ex recentioribus regionibus missionum eo melius pro futuro Ecclesiae in his terris.

2. Tota quaestio de apostolatu laicorum exigit intimum et amplum studium in futuro Concilio et regulae formandae sint et mandata directiva danda ad maiorem gloriam et beneficium Ecclesiae. Hic, in Africa, sentimus necessitatem adiutorii et gubernationis in hoc respectu, in quibus regionibus sacerdotes sunt miserrime pauci; etiam ubicumque non penuria existit sacerdotum, activa cooperatio omnium necessaria rectaque est ... magis necessarium nunc, fortasse, quam unquam antea. Videtur presenti tempore laicus-catholicus non intellegere opus esse adiuvere etiam strenue et interesse *personaliter* in propagatione Evangelii.

3. Partitio inaequalis sacerdotum per mundum — mundum Catholicum, mundum Missionum — frequenter disserta est etiam a laicis. Agnosco illam quaestionem plenam esse difficultatum et neque clariter discernere aliquod responsum et solutionem de hac re; attamen, haec quaestio fortasse disserenda sit in futuro Concilio.

4. Mihi videtur nunc opportunum esse tempus ad introducendum et disputandum quod Maria est Mediatrix Omnium Gratiarum, in prospectu ad hoc faciendum articulum Nostrae Sanctae Fidei.

Haec gemma addita diademati Mariae contributura est ad uniendum Mundum Catholicum etiam magis intime sub vexillo Mariae Matris. Ac certus sum quod Illa per Suam intercessionem, sub hoc titulo glorioso, obtineat a Divino Filio Suo, gratiam eximiam Unionis Ecclesiae, quae tam cara est cordi Sancti Patris... ut fiet Unum Ovile et Unus Pastor.

Non desinemus orare ut Deus, per intercessionem Mariae, benedicat et dirigat Eminentiam Tuam et adiuvet Te ad peragendum officia onerosa, responsabilitates graves, impositas in manibus Tuis.

In Memento Sancti Sacrificii quotidiani mei eris.

Osculans Purpuram Sacram et humiliter rogans benedictionem supra nostrum laborem in hac parte Dei Vineae,

Maneo Eminentiae Tuae Rev.mae
add.mus et oboediens servus in Christo

✠ GULIELMUS R. FIELD
Episcopus Ondoënsis

8

Exc. MI P. D. CAROLI HEEREY
Archiepiscopi Onitshaënsis (Onitsha)

Onitsha, die 17 augusti 1959

1. Ut definiatur doctrina de B. M. V. Mediatrix Omnium Gratiarum.
2. Ut aliquid positivum de charactere sacramentali et de sacerdotio fidelium definiatur, ad praebendum fundamentum solidum spirituale apostolatui laicorum.
3. Ut definiatur doctrina Ecclesiae de salute hominum extra Ecclesiam, quoniam apud fratres separatos mens Ecclesiae in hac re male intelligitur.
4. Ut Opus Pontificale internationale fundetur ad assistendos ministros acatholicos qui volunt redire ad unitatem Ecclesiae.
5. Ut Christifideles qui pro fide persequuntur quotidie in Sacra Missa recordentur, sive per modum commemorationis pro re gravi, sive per extensionem precum pro Russia in fine Missae ad alias nationes quae hodie in magno periculo fidei versantur. Ut haec intentio annuntietur in unaquaque Missa, ne fideles tam magnam necessitatem fratrum suorum obliviscantur.
6. Ut lingua latina retineatur in Missis de ritu Latino (cf. n. 7 et 11).
7. Ut permittatur lectio Epistolae et Evangelii in lingua vernacula ab alio dum sacerdos ea in Missa legit.
8. Ut Festa quae in Breviario Romano partim Ordinaria partim Festiva sunt fiant sive simpliciter Ordinaria sive simpliciter Festiva.
9. Ubi numerus baptizandorum excedit certum limitem, puta viginti, ut preces omnes, sola forma essentiali excepta, recitari in plurali permittatur. (In locis missionum aliquando numerus excedit centum).
10. Ut clarius exponatur relatio inter superiores ecclesiasticos et superiores religiosos in locis missionum ubi missionarii religiosi laborant.
11. Ut partes Missae doctrinales reapse fiant denuo ministerium verbi, immediate nempe promulgando S. Scripturae lectiones in lingua vernacula et quidem a competenti ministro versa facie ad populum a loco ad hoc destinato (e cancello seu ambone).
12. Ut reducantur et simplificentur vestimenta pontificalia ad congruendum cum conditionibus in regionibus tropicalibus.

13. Ut forma usualis in distributione S. Communionis mutetur in aliam brevior.

14. Ut veneratio manus Episcopi S. Communionem distribuentis supprimatur.

15. Ut Sacramentum Extremae Unctionis administretur lingua vernacula, et ut compleatur Benedictione Papali, quae sine ulla iteratione quarumcumque orationum Extremae Unctionis administrationi finem imponat.

16. Ut Sacramentum Matrimonii arctius cum Eucharistiae Sacrificio connectatur et Missae ritui integretur, e. g. post lectam epistolam. Ut benedictio nuptiarum revideatur et transferatur in finem canonis.

17. Ut sacramentalia omnia prouti sunt benedictiones ad utilitatem fidelium vel catechumenorum destinatae, lingua vernacula fiant. Ut Ordinariis locorum detur opportunitas respectu habito ad necessitates et consuetudines suorum fidelium, redigendi benedictionum formulas, quae S. Sedi comprobandi gratia submittantur.

Forsitan alia vota et consilia sequentur.

✠ CAROLUS HEEREY
Archiepiscopus Onitshaënsis

9

REV. MI P. D. IACOBI HAHAN
Administratoris Ap. Oturkpoënsis (Oturkpo)

Oturkpo, die 1 septembris 1959

Eminentissime ac Reverendissime Pater,

Summa cum reverentia et oboedientia humiliter propono quaestiones sequentes ut in foliis adnexis pro futuro Concilio Oecumenico.

Osculans purpuram Romanam, et provolutus, peto benedictionem Eminentiae Vestrae pro apostolatu nostro apud Afros.

Permaneo Paternitatis Eminentiae Vestrae filius addictissimus,

IACOBUS HAHAN
Administrator Ap. Oturkpoënsis

1. Usus amplior linguae vulgaris in Sacramentis conficiendis, et in Benedictionibus conferendis, et in obsequiis.

2. Forma brevior pro recitatione Divini Officii.

3. Ad satisfaciendam legem ieiunii sufficiat ut quantitas cibi minor consuetae sumatur secundum regionem geographicam et diversitatem operum vel munium.

4. Valde desiderabilis ut Dies Pascha sit immobilis: e. g. Dominica prima vel secunda mensis aprilis.

IACOBUS HAHAN
Administrator Ap. Oturkpoënsis

10

Exc. MI P. D. IOSEPHI B. WHELAN
Episcopi Overriensis (Owerri)

Owerri, die 1 septembris 1959

Eminentissime Princeps,

Aliqua doctrinae capita eorum quae in Concilio Oecumenico tractari debent maxima cum reverentia foliis adnexis Eminentiae Tuae communicamus.

Servus humillimus in Domino
Eminentiae Tuae

✠ IOSEPHUS B. WHELAN
Episcopus Overriensis

De re dogmatica

1. De Beata Virgine Maria:

Declarare opportunum est doctrinam quae tenet Beatam Virginem Mariam mediatricem esse omnium gratiarum ad fidem pertinere, cum ubique et praedicatur et creditur.

2. De principali offerente in Missa:

In documentis pontificiis recenter editis memoratur Christum in Missa esse principalem offerentem; sacerdotem visibilem partes instrumentales tantum agere; hanc ad doctrinam Catholicam et non tantum ad opinionem theologorum pertinere declarare debet.

3. De Baptismo ab A catholicis:

Quod ii qui baptizantur, etiam ab A catholicis, sunt membra Ecclesiae Christi et si invincibiliter ignorant Ecclesiam Romanam Catholicam esse Ecclesiam Christi salvari possunt.

De re morali

Tria capitula textus de theologia morali retractatione indigent:

1. De dono et iniustitia:

Apud plurimas nationes praxis offerendi et acceptandi dona ita viget ut discrimen inter donum et « bribe » non facile servatur et de dono ad iniustitiam facile fit transitus. Notiones et principia clarificari debent.

2. Opus servile:

Opera quae in Dominicis permittuntur vel vetantur non bene notantur per nomina servilium et non servilium.

3. De pretio iusto:

Notiones quae in textibus traduntur et praxis generalis longe ab invicem distant.

✠ IOSEPHUS B. WHELAN
Episcopus Overriensis

11

Exc.MI P. D. ANTONII NWEDO
Episcopi Umuahiaensis (Umuahia)

Umuahia, die 12 aprilis 1960

Eminentissime,

Nuper accepi litteras Tuas datas Romae die 21 martii 1960.

Numquam accepi litteras datas die 18 iunii 1959 de quibus facta est mentio in recentibus litteris. Me poenitet huius facti. Fortasse error irrepsit in tabellarum diribitorio.

Cum his litteris adiungo « animadversiones, consilia et vota », uti postulantur.

Eminentiae Tuae Rev.mae
Addictissimus

✠ ANTONIUS NWEDO
Episcopus Umuahiaensis

I. *De doctrina*

a) Ut tempus nunc opportunum sit definiendi doctrinam de Maria Mediatrice omnium Gratiarum.

b) Ut clarificetur doctrina de Limbo infantium.

c) Ut clarificetur quid sit « opus servile » prohibitum diebus dominicis temporibus hodiernis.

d) Ut auctoritative explicentur haec verba Domini: « excepta fornicationis causa » (Mt. 5, 32), et « nisi ob fornicationem » (Mt. 19, 9).

II. De disciplina cleri

a) In patriis (regionibus) emergentibus in lucem politicam internationalem, desiderandae sunt directivae clarae quas cleri sequi debeant in vita politica, municipali, et culturali.

b) Ut damnetur disparitas apud sacerdotes relate ad divitias et paupertatem.

c) Ut integrentur in Breviario reviso exercitia spiritualia diurna sacerdotis.

d) Ut caveatur ne stipendia Missarum cadant penes sacerdotes falsos.

III. De disciplina populi christiani

a) Ut formulentur directivae de positione puerorum in scholis acatholicis, data hodierna crescente incursione Rerum Publicarum in educatione variis in regionibus.

b) Ut detur directivum de co-educatione (scilicet, puerorum una cum puellis) in talibus scholis acatholicis.

IV. De actuositate negotiisque Ecclesiae

a) Ut afferatur methodus pugnandi periculum Macometi doctrinae, specialiter de praeparandis sacerdotibus ad hoc munus.

b) Ut explicetur quomodo Communismus obviatur in regionibus missionariis.

V. De ceteris rebus

a) Si possibile fiat minuere impensas necessarias in causa canonisationis servorum Dei gerenda.

b) Ut standardizentur regulae ieiunii pro Ecclesia universali.

✠ ANTONIUS NWEDO
Episcopus Umuahiaensis

12

EXC.MI P. D. DOMINICI EKANDEM

Episcopi tit. Hierapolitani in Isauria, Auxiliaris Calabarensis

Kiltegan, die 4 septembris 1959

Eminentissime Princeps,

Pro Litteris, Prot. N. 1 C/59-2589 receptis gratias tibi referre satago. Doleo de magna mora in responsione quia discedi ab Anua, Nigeria pruisquam litterae tuae advenerant et tandem nuper eas recepi.

Quae sequuntur exponere faveo:

1. *De Matrimonio.*

In multis regionibus in Africa saepe viri infideles plures uxores habent. Saepe hae mulieres inter Catechumenos optimos nostros dinumerantur, sed non possunt solutionem a viris suis infidelibus accipere etiam si solutionem toto corde desiderant et totis viribus quaerant et non licet nobis eas Baptizare. Nobis videtur ut discussio de hac quaestione in Concilio Oecumenico fiat in bonum Ecclesiae.

2. *De Seminariis.*

In locis Missionum, propter paucitatem Sacerdotum, saepe non est possibile curam sufficientem ad educationem et disciplinam alumnorum in Seminariis Maioribus et Minoribus. Quaeritur ut Sacerdotes ex Ordinibus et Congregationibus Religiosis qui habent gradus Academicos ad hoc opus speciale destinentur.

Cum summa devotione permaneo, Eminentissime Princeps,

✠ DOMINICUS EKANDEM
*Episcopus tit. Hierapolitanus in Isauria
Auxiliaris Calabarensis*

13

EXC.MI P. D. IOANNIS A CRUCE ANYOGU

Episcopi tit. Magnesiensis ad Maeandrum, Auxiliaris Onitshaënsis

Enugu, 7th August 1959

Eminentissime,

I humbly beg to forward my notes and remarks that may be of use in the coming Oecumenic Council.

With profound humility,
I beg to remain, Eminentissime,
Yours very sincerely in Christo

✠ IOANNES A CRUCE ANYOGU
Episcopus tit. Magnesiensis

1. Ut definiatur doctrina Ecclesiae de salute hominum extra Ecclesiam, ad notiones erroneas auferendas.
2. Ut lingua latina in Missis de Ritu Latino absolute retineatur.
3. Ua nationalismus omnis refrenetur in rebus liturgicis, et ut uniformitas solide confirmetur, quoniam apud rudes haec uniformitas est lucida demonstratio unitatis Ecclesiae.
4. Ut in Missa lecta fidelibus permittatur uti versionibus approbatis in lingua vernacula etiam elata voce.
5. Ut forma administrationis Baptismi pro adultis tantum adhibeatur quando adulti baptizantur.
6. Ut clarius exponatur relatio inter Superiores ecclesiasticos et superiores religiosos in locis missionum ubi missionarii religiosi laborant.
7. Ut aliqui ex clero indigeno in locis missionum specializatam institutionem in liturgia et cantu Gregoriano recipiant.
8. Ut Beatus Martinus de Porres canonizetur et ita magnus impetus conversioni tum paganorum tum acatholicorum stirpis Africanæ detur.

✠ IOANNES A CRUCE ANYOGU
*Episcopus tit. Magnesiensis ad Maeandrum
Auxiliaris Onitshaënsis*

REV. MI P. D. EUGENII McCOY

Praefecti Ap. Oyoënsis (Oyo)

Die 1 septembris 1959

Eminentissime Domine,

Pergratum mihi respondere epistolae Tuae (N. 1 C/59-1975) diei 18 iunii 1959, quae mihi communicat desiderium Commissionis Antepreparatoriae cognoscendi opiniones vel sententiae Praelatorum, quae in futuro Concilio tractari potuerunt.

Gratias agimus quod multae innovationes relate ad disciplinam ieiunii Eucharistici, celebrationem Sacrae Liturgiae, et recitationem Officii Divini iam instituuntur. Interrogavi caute viros ecclesiasticos peritos et prudentes ad opiniones eorum cognoscendas sed non possunt aliquid maioris momenti proponere praeter desiderium magnum faciendi omnia possibilis ut fratres separati reconcilientur. Paucas opiniones sequentes minoris momenti, forsan, proponemus cum deferentia pro Tua consideratione.

1. *Quoad praeceptum ieiunii et abstinentiae.*

Hoc praeceptum, in praxi, non amplius observatur propter circumstantias, dispensationes, vel alias rationes. Non multi manent qui hanc legem observant. Si preces determinatae, e. g., rosarium, litaniae, exercitium viae crucis substituentur ieiunio, complures, forsan, preces recitabunt quam nunc ieiunium observant.

2. *Quoad linguam vernaculam in Sacra Liturgia.*

Quamquam multae concessiones iam permissae sint pro universa Ecclesia, concessionem ampliores per indulta in casibus particularibus saepe obtinentur. Hoc confusionem in mente fidelium seminare potest. Si concessio in principio latissima fuisset, necessitas indultum postulandi diminueretur. Hoc, nullo dubio, difficile erit sed olim lingua latina in usu ubique fuit. Hodie lingua vernacula magis utitur in uno loco quam in alio. Si uniformitas possibilis esset, bonum fuerit.

3. *Quoad Officium Divinum.*

Complures inter cleros disputant circa possibilitatem reducendi omnia festa ad ritum simplicem. Postulant ut officium diurnum sit simplex et

officium Dominicae vel festorum maiorum sit ut in Dominica Paschatis.

Hae opiniones, Eminentissime Domine, ego submitto pro consideratione Tua, si dignae alicuius momenti sint.

Reverentiam ex corde profiteor Eminentiae Tuae et preces pro Commissionis munere promitto.

EUGENIUS MCCOY
Praefectus Ap. Oyoënsis